

“Schitterend”

Ik en mijn papa. Mijn papa en ik. Gelijkgestemden en zielsverwanten. Hij heeft mij leren kijken en zien wat anderen niet zien. Hij heeft mij leren luisteren en horen wat anderen niet horen. Hij heeft mij vleugels gegeven om de wereld te ontdekken.

Al heel snel in mijn jeugd voelde ik aan hoe apart en bijzonder mijn papa was.

Hij was een levensgenieter pur sang, een eeuwige optimist, een wijze man in de breedste zin van het woord. Positieve furie en grenzeloos enthousiasme. We begrepen elkaar zonder woorden. Hij had vertrouwen in mij en stond dingen toe die andere ouders ongetwijfeld zouden verboden hebben...

Ik en mijn papa. Mijn papa en ik. Zonder overdrijven mijn grote voorbeeld en de persoon die mij inspireerde om te groeien tot wie ik ben. Ik bewonderde hem.

Alles wat hij deed vond ik geweldig, hoe hij in het leven stond, hoe breeddenkend en tolerant hij was, hoe gepassioneerd hij met muziek bezig was. Jazz en blues, maar ook rock, pop en Franse chanson ontbraken niet in zijn verzameling. Zijn immense platencollectie en zijn onbegrensde muziekkennis verbaasden iedereen. Zijn levenswerk wordt gekoesterd en wordt doorgegeven aan de volgende generatie.

Ik en mijn papa. Mijn papa en ik. Twee handen op een buik. Hij stimuleerde mij om buiten de lijnen te kleuren en om van passie mijn levenshouding te maken.

Hij was trots op alles wat ik deed. Van mijn eerste duik in het plaatselijke zwembad tot mijn literatuurstudies aan de universiteit. Van mijn verre reizen naar India, Nepal, China en Peru tot het schrijven van mijn debuutroman. Alles vond hij “schitterend”.

Wellicht zijn meest gebruikte woord. Hij gunde mij het grootste geluk in het leven en had altijd het volste vertrouwen in mijn keuzes.

Ik en mijn papa. Mijn papa en ik. Verwondering en een open blik op de wereld.

Hij bezat de gave om te genieten van de kleinste dingen in het leven. Hij was altijd vrolijk, opgewekt en goedgezind. Niets was een probleem en dag en nacht stond hij klaar.

Eerst voor mijn mama en mij, daarna ook voor mij, Micha en onze kinderen. Van de eerste kleuterklas tot het zesde leerjaar van de lagere school, hij vatte post aan de schoolpoort, samen met mijn mama. Gesmeerde boterhammen in een brooddoos en lievelingskoeken in overvloed.

Alles was uniek genoeg om honderden foto's van te nemen: Lola en Mauro op een zomerse dag in het plonsbadje, Lola en Mauro in de speeltuin van het Peerdsbos, Lola en Mauro die een wafel eten bij Moeder Siska in Sint-Idesbald, Lola en Mauro tijdens hun eerste skiles op de indoorpiste in 's-Gravenwezel.

Zonder twijfel een gedroomde opa voor mijn kinderen en de ideale schoonvader voor mijn echtgenoot. Als we op reis vertrokken, was mijn papa de chauffeur naar Zaventem.

En ook daar tientallen foto's vooraleer we naar de gate vertrokken.

Thuis volgde hij op een opengeplooid landkaart de plaatsen die we bezochten.

Een mengeling van een vanzelfsprekende toewijding en een bijna onbeheersbare bezorgdheid.

Ik en mijn papa. Mijn papa en ik. Een magische verbondenheid.

Waanzinig dat ik het geluk heb gehad de allerbeste papa ter wereld te hebben.

Ines Enbrie

Allerliefste opa

Je toonde ons muziek die we vandaag nog luisteren.

Je toonde ons films die we vandaag nog kijken.

Je toonde ons geluk dat we vandaag nog koesteren.

We keken op naar jou, jij keek op naar ons.

Onze kleinste vorm van vreugde was jouw grootste prioriteit.

Je stelde jouw ontbijt uit om voor ons een feestmaal te maken.

Als je ons zag lachen, stond je met jouw fototoestel klaar.

Als we naar huis reden, bleef je waaien tot je ons niet meer zag.

Als we raad, liefde of steun nodig hadden, stond je daar.

Als we jou nodig hadden, stond je daar.

In onze gedachten zal je er altijd staan.

Lola & Mauro

Rouwadres: Familie Enbrie-Watrin - De Vriërestraat 23 - 2000 Antwerpen.

Met bluesmuziek op de achtergrond en een traan die hij wegpinkte,
met een brede glimlach op het gezicht en de duimen omhooggestoken,
is hij weggewandeld uit onze levens.

THEO ENBRIE

Hij werd in Beerse geboren op 6 november 1931
en overleed in Ekeren op 4 december 2020.

Hij was de liefdevolle echtgenoot van Marie-Josée Balzanelli met wie hij een
passionele relatie heeft gehad.

Hij was de allerliefste papa ter wereld van Ines.

Hij was de beste vriend en schoonpapa van Micha Watrin.

Hij was de onvergetelijke opa van Lola en Mauro.

Hij was de zoon van Maria Boeckmans en August Enbrie en de geweldige broer van
Suzanne en Irène met wie hij een prachtige jeugd heeft beleefd.

Ergens in de zomer, op een zonnige dag, zullen we met opa naar zijn geliefde
Normandië rijden. Op het strand van Veules-les-Roses, een charmant dorpje aan de
Albastenkust, zullen we zijn as toevertrouwen aan de woest beukende golven van de
Atlantische Oceaan. Onallegaars, hij zou het niet anders gewild hebben.

De weergaloze lichtinval en de veranderende luchten zullen hem opnieuw bekoren.